

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಹೆಜ್ಜೆ-ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವ ತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖಾಂತರ ತಂದೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೆಲವರು ಪ್ರೀತಿ ಬುದ್ಧಿಯವರು, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ - ಹೇಗೆ?

ಉತ್ತರ: ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಾಪಾದ್ವಾರವರೊಂದಿಗೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ ತಂದೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಶಿವತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರೇ ಪ್ರೀತಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯರೊಂದಿಗೆ ಮುನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಪತ್ರವನ್ನೇ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ನಮಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಶಿವತಂದೆಯನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯಾರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಯೆಯು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಅವರೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಗೀತೆ: ನನಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡುವ ತಂದೆಯೇ ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಅಭಿನಂದನೆ ತಿಳಿಸಲಿ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಸಹಯೋಗಿ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗಂತೂ ಮಕ್ಕಳು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯು ಬರುವುದೇ ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ. ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರೇ ಮನುಷ್ಯರಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕೂಗುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಕೂಗುತ್ತಾರೆ, ಭಕ್ತರೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಪತಿತರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇದೊಂದೇ ಭಾರತವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪಾವನ ದೇವತೆಗಳ ರಾಜಧಾನಿಯಿತ್ತು, ಪವಿತ್ರತೆಯಿತ್ತು. ಬಹಳ ಸಾಹುಕಾರರಿದ್ದರು, ಬಹಳ ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದರು, ಈಗಂತೂ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಶರೀರವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಕ್ಕಳು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ತಿಳಿಯಿರಿ - ನೀವು ತಮ್ಮ ನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತೀರೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರಿಯತಮನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರವನ್ನಂತೂ ಬರೆಯಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಶಿವತಂದೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖಾಂತರ ಬರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ತಂದೆಯ ವಿನಃ ಶಿವ ತಂದೆಯು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖಾಂತರ ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಕೆಲವರು ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ - ನಾವಂತೂ ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇವೆ, ಸಾಕಾರದೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಶಿವತಂದೆಯು ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು. ಬ್ರಹ್ಮತಂದೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಶಿವತಂದೆಗೆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ವಿನಾಶಕಾಲ ವಿಪರೀತಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ವಿನಾಶಕಾಲ ಪ್ರೀತಿಬುದ್ಧಿಯೆಂದು ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಯಾರ ಜೊತೆ? ಶಿವತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖಾಂತರ ಇಂತಹ ಮಂಥ ಬುದ್ಧಿಯವರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಶಿವತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ - ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಆಗ ನಿಮ್ಮ ದೋಷಿಯು ಪಾರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ? ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಬ್ರಹ್ಮ ತಂದೆಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಇವರ ಮುಖಾಂತರ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿರಾಕಾರನಿಗೆ ನೀವು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ? ಹೇಗೆ ಪ್ರಿಯತಮ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರಿಗೆ, ಪ್ರಿಯತಮೆಯರು ಪ್ರಿಯತಮನಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಲಿಯುಗದವರೆಗೂ ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೇ ಪತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಈಗ ಆತ್ಮಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನ ಜೊತೆ ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ. ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖಾಂತರ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖಾಂತರ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಾಗ ಶಿವತಂದೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಈ ಮಕ್ಕಳು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಯೆಯು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ನಂತರ ಪತ್ರವನ್ನೂ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ವಿನಾಶಕಾಲ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಪಾಂಡವರದು ಪ್ರೀತಿ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಿಳಿಯಿರಿ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಶಿವ ತಂದೆಗೂ ಬರೆಯಬೇಕು, ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ

ಸಾಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರಿಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೆ ಸಲಹೆಯಂತೂ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಫಸ್ಟ್ ಮಕ್ವಳು ನಮ್ಮ ಯೋಗವು ಶಿವತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಇದೆ. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಸಹಯೋಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಆದರೂ ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮ ತಂದೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಾತನ ಆಸ್ತಿಯಂತೂ ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೆಜ್ಜೆ-ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಲಹೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಇಂತಿಂತಹ ಸಮಾಚಾರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯರೊಂದಿಗೆ ಮುನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಮಾಯೆಯು ಒಂದೇ ಸಲ ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ-ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ನೀವು ಶಿವತಂದೆಯಿಂದ ಬಾಬಾ ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ತಂದೆಯು ಸದಾ ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ರಾಜಿ ಖುಷಿಯಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಒಂದು ಶಾರೀರಿಕ ಖಾಯಿಲೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಆತ್ಮಿಕ ಖಾಯಿಲೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಬಾಬಾ, ನಾವು ಖುಷಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಾಯೆಯು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪತ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯದು - ಅವರಿಗಂತೂ ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ ಅಥವಾ ತಪ್ಪೆ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕು. ಪೂರ್ಣ ಯೋಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ವಿನಾಶಕಾಲೇ ಪ್ರೀತಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಕ್ಕಳಂತೂ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ ಅವರದು ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಉಲ್ಬಾ ಸುಲ್ಬಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ, ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲಸವು ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬರೇ ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ದಾರಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಹೋಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಈಜಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಧಾರ ಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವು ಬಂದರೂ ಸಹ ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ಇವರೊಂದಿಗಂತೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶಿವತಂದೆಯ ಮತವೂ ಸಹ ಇವರೊಂದಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದರು - ಅಕಾಲಮೂರ್ತ ತಂದೆಗೆ ಈ ರಥ ಅಥವಾ ಸಿಂಹಾಸನವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಇವರ ರಥ ಅಥವಾ ಸಿಂಹಾಸನದ ಆಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಯಾರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಯಾರಾದರೂ ಬಾಲವುಳ್ಳ ಹನುಮಂತನ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅವರ ಭಾವನೆಯ ಫಲ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಹನುಮಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಅದೇ ಭಾವವು ಕುಳಿತು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ತಗುಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯಂತೂ ಬಹಳ ಅನುಭವಿ ರಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಇವರು ವಜ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಇದೂ ಸಹ ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿದೆ. ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಈ ರಥದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖಾಂತರವೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೇಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತನ ಮುಖಾಂತರ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ನಾನೂ ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ರಥದಲ್ಲಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಜನ್ಮಗಳ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವರ ಮೊದಲ ಜನ್ಮವಂತೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನದಾಗಿದೆ. ಅವರ ಬಹಳ ಜನ್ಮಗಳ ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ತಿಳಿಸಿ - ಮೊದಲಂತೂ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರೇ ಬೇಕು. ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನದಲ್ಲಂತೂ ಪ್ರಜಾಪಿತನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬೇಕು ಮತ್ತು ನಾನು ಬರುವುದೂ ಸಹ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ, ಆಗ ಘೋರ ಅಂಧಕಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಧ ಕಲ್ಪ ಭಕ್ತಿಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಪ್ರಳಯವಾದರೆ ನಂತರ ಪ್ರಪಂಚವು ಪಾವನವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಳಯ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ದುಃಖ ಪತಿತರಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚವು ಸತ್ಯಯುಗ-ತ್ರೇತಾಯುಗವಾಗಿದೆ. ದ್ವಾಪರ-ಕಲಿಯುಗವು ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿ ಮನುಷ್ಯರು ಈಗ ಇದ್ದಾರೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಂತೂ ಇಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಒನಕೆ ಬಂದಿತು ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕುಳಿತು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುಗಳಂತೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದಂತೂ ಬುದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಸಹ ನೋಡಿ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಖವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದ ಈ ಗ್ಯಾಸ್, ವಿದ್ಯುತ್ ಮುಂತಾದವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ತಂದೆಯಂತೂ ಅನುಭವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ವೃದ್ಧನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಕೃಷ್ಣನದಂತೂ ವೃದ್ಧ ಶರೀರವಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಕೃಷ್ಣನು ಪತಿತನಲ್ಲ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚ ಪತಿತ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪಾವನ ಶರೀರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಗಳೂ ಸಹ ತಮೋಪ್ರಧಾನ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶರೀರವೂ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗ-ತ್ರೇತಾಯುಗವಂತೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಮೊದಲು ಸತ್ಯಯುಗವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರೀರವೆರಡೂ ಪಾವನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ನಂತರ ಆತ್ಮವು ಪತಿತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಾನು ಬಂದು ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾಯೆಯು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ - ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮಕ್ಕಳ ಕಿವಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯರೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರೊಂದಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು ಅಥವಾ

ಸಂಶಯ ಬಂದರೆ ಅವರು ಹೋದರು. ಮಾಯೆಯು ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿ ಬುದ್ಧಿಯವರಿಂದ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಶಿವ ತಂದೆಯಿಂದ ಓದುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಓದುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಪೂರ್ಣ ಧಾರಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯು ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ (ಪರಮಧಾಮ) ಇರಬೇಕು. ಜಿನ್ನನ ಕಥೆಯಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಜಿನ್ನ ಹೇಳಿದನು -ನನಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಿಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನೆನಪು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನೆನಪು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮಾಯೆಯು ಹಸಿಯಾಗಿಯೇ ತಿಂದು ಬಿಡುವುದು. ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಸಮಯವಂತೂ ತೆಗೆಯಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಬಹಳ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮೊದಲು ಮೌನವಾಗಿ ಇರಿ, ಕೇವಲ ತಂದೆಯ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ತಂದೆಯು ಮೇಲೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾವು ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿದೆ. ನೆನಪು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮಾಯೆಯು ಹಸಿಯಾಗಿಯೇ ತಿಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕಥೆಗಳನ್ನಂತೂ ಬಹಳ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಮೊದಲು ಬುದ್ಧಿಹೀನರಾಗಿದ್ದರಿ, ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ನೀವು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ನೀವಾತ್ಮರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆತ್ಮವೇ ಶರೀರದ ಮುಖಾಂತರ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಉತ್ತೀರ್ಣ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ, ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಶರೀರಿ ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ತಂದೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟು ಲಾಭವಿದೆ. ಇದರ ಹೆಸರೇ ಯೋಗವೆಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇದು ನೆನಪಾಗಿದೆ, ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮಗಳ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಪ್ರಿಯತಮ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಿಯತಮ, ಪ್ರಿಯತಮೆಯರಿಬ್ಬರೂ ದೇಹಧಾರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಿಯತಮೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಿಯತಮನೇ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಿಯತಮನಿಗೂ ಸಹ ಪ್ರಿಯತಮೆಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಈಗ ನೀವು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಇವರೊಬ್ಬರೇ ಪ್ರಿಯತಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರು ಪ್ರಿಯತಮೆಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಈ ಸಾಕಾರದ ಮುಖಾಂತರ ಮತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವಂತೂ ಆತ್ಮವನ್ನಾಗಲಿ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನಾಗಲಿ ಸ್ಥೂಲ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಏನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಲೈಟ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾವನೆಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜ್ಯೋತಿಯು ಬಹಳ ತೇಜೋಮಯವಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಸಹನೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಕು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನಂತೂ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನಕ್ಷತ್ರವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಗೆ ಮಿಂಚು ಹುಳು ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಹೇಗೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾಶತೆಯು ಬೆಳಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಆತ್ಮವು ನಕ್ಷತ್ರದ ರೀತಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. (ವಿವೇಕಾನಂದರ ಉದಾಹರಣೆಯಿದೆ) ಅಂದಾಗ ಹೇಗೆ ಯಾರ ಭಾವನೆಯಿರುವುದೋ ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈ ನಿಮ್ಮ ಭಾವನೆಯು ನಡೆದು ಬರುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ನಾನು ಅದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆತ್ಮವು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಚೈತನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿದೆ. ತಂದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸ್ಥಾಪನೆ, ವಿನಾಶ, ಪಾಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಕಾರವಿದೆ. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಶಿವನಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ಶಿವತಂದೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ರಚಯಿತ ಶಿವನನ್ನೇ ಮರೆತು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಶಿವನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರರಿಗೂ ಯಾರಾದರೂ ರಚಯಿತನಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೆಸರೇ ಬೇರೆ, ಶಿವತಂದೆಯ ಹೆಸರೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ರಚಯಿತನೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಯಾರಿಗೂ ಸಹ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಿಮ್ಮದು ಪ್ರೀತಿ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರದು ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ಆಗ ಕೌರವರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಭಲೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಪದವಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಏನೆಲ್ಲವೂ ಜಮಾ ಆಗಿದೆಯೋ ಅದು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕಡಿಮೆ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತಾರೆ! ಮಕ್ಕಳೇ, ದೇವತೆಗಳಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಕೆಟ್ಟ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೇ ಸತ್ಯ ಸದ್ಗುರುವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೋಗುವುದಂತು ಎಲ್ಲರದೂ ಒಂದೇ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೊಳ್ಳೆಗಳ ಸಮಾನ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಭಗವಾನುವಾಚ ಎಂದು ಬರೆದಿರುವ ಕಾರಣ ಗೀತೆಯ ಮಹತ್ವವೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬರದೇ ಇದ್ದರೆ ಮುಕ್ತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದು? ನಂತರ ತಮ್ಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತೀರಿ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಯಿತು. ತಂದೆಯು ಸಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ -

ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಸಾಕು ಭಗವಂತನು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನೀವು ತಿಕಾಲದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಸದಾ ಋಷಿಯಲ್ಲಿರಲು ಹೆಜ್ಜೆ-ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಿಂದ ಸಲಹೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖಾಂತರ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.

2 ಎಂದೂ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಬರಬಾರದಾಗಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯರಿಗೆ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಬಿಡಬಾರದು.

ವರದಾನ: ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಡಬಲ್ ಅಂಡರ್ ಲೈನ್ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿ ಮಾತನ್ನು ಅಮೂಲ್ಯ ಮಾಡುವಂತಹ ಮಾಸ್ಟರ್ ಸದ್ಗುರು ಭವ.

ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಮಾತು ಹೀಗಿರಲಿ ಅದನ್ನು ಕೇಳುವವರು ಕ್ಷಾತ್ರಕರಾಗಿರಬೇಕು, ಇವರು ಏನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಲಿ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳೋಣ ಎಂದು – ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುವುದು ಅಮೂಲ್ಯ ಮಹಾವಾಕ್ಯ. ಮಹಾವಾಕ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾವಾಕ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಸ್ಟರ್ ಸದ್ಗುರು ಆಗಿರುವಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಒಂದೊಂದು ಮಾತು ಮಹಾವಾಕ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾವ ಸಮಯ ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾತು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತೆ, ಯುಕ್ತಿ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತೆ ಸ್ವಯಂಗೆ ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ಆತ್ಮರಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿದೆಯೋ, ಅಂತಹ ಮಾತನ್ನೇ ಆಡಿ. ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಡಬ್ಬಲ್ ಅಂಡರ್ ಲೈನ್ ಮಾಡಿ.

ಸೋಲೋಗನ್: ಶುಭ ಚಿಂತಕಮಣಿಯಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಿರಿ.